

Luna isihăștilor români

Alături de Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț, anul acesta ne bucurăm în mod deosebit de toți sfinții români sau din teritoriul actual al României care au avut o trăire isihastă.

Luna August este cea care adună în cursul ei pe câțiva dintre rugătorii cu viață sfântă, care au avut permanent în minte Rugăciunea lui Iisus și gândul la viața veșnică. Îi amintim pe Sfântul Ioan Iacob de la Neamț, Sfânta Teodora de la Sihla, Sfântul Cuvios Pafnutie Pârvu Zugravul, Sfântul

Sfântul Nifon, ierarhul athonit care l-a învățat isihia pe domnitorul Țării Românești, Sfântul Neagoe Basarab, ajunsese arhiepiscop datorită trăirii sfinte în Mănăstirea Dionisiu din Sfântul Munte Athos. Era cunoscut la acea vreme ca “cel mai iscusit călugăr athonit și păstor devotat de suflete”. Îl sărbătorim pe **11 august**.

Sihastru și dascăl iscusit al rugăciunii lui Iisus, preot și duhovnic renumit, părinte adevărat pentru călugări și mireni și bun organizator, **Sfântul Iosif de la Varatic** ne-a lăsat un Tipic al rugăciunii inimii, pe

Nifon Patriarhul Constantinopolului, Sfântul Iosif de la Varatic, Sfântul Gheorghe Pelerinul, Sfântul Ierarh Varlaam și Sfântul Ioan de Râșca și Secu.

Biserica noastră îl cinstește în fiecare an la data de **5 august**, pe unul dintre cei mai importanți părinți isihăști români din veacul XX. **Sfântul Ioan** s-a desăvârșit duhovnicește în Țara Sfântă, în pustiul Hozveei, locul unde, în decursul istoriei isihasmului, mulți sihaștri s-au nevoit.

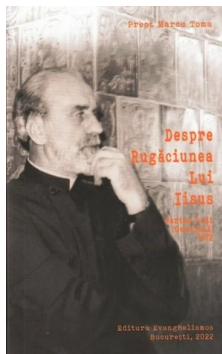
În ziua de **7 august** o celebrăm pe **Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla**, cea dintâi româncă trecută în rândul sfinților. Una dintre mărturiile vieții sale ne spune: *Rugându-se neîncetat lui Dumnezeu cu rugăciunea cea de taină a inimii, fața i se lumina, iar trupul i se ridica de la pământ*. Tot în această zi îl comemorăm pe marele rugător, isihast și pictor Pârvu Mutu, canonizat de Biserica Ortodoxă sub numele de **Sfântul Cuvios Pafnutie – Pârvu Zugravul** de la Mănăstirea Robaia. A fost cel mai mare pictor din epoca Brâncovenilor și a Cantacuzinilor și primul care a întemeiat la București o școală pentru pictori bisericești cu profil național.

care îl urma dimpreună cu ucenicii săi din mănăstiri. Îl serbăm pe **16 august**.

Sfântul Gheorghe Pelerinul era cunoscut ca Moș Gheorghe Lazăr, pelerinul isihast. A fost un permanent rugător în peregrinările sale și un sihastru al târgului Pietrei. Ziua și-o oferea oamenilor, pe care îi însoțea în sfaturi cu catismele Psaltirii, iar noaptea o dăruia lui Dumnezeu în biserica Sfântului Ioan și în turnul Sfântului Ștefan. Sfântul Gheorghe este pomenit anual pe **17 august**.

Bogata activitate administrativă, cărturărească și de apărare a Ortodoxiei, precum și cultivarea limbii române susținută prin toată activitatea au făcut ca mitropolitul Varlaam să se înscrie între marii ierarhi ai neamului românesc, dar și în rândul sfinților care au răsărit din sânul Bisericii strămoșești. Iubitorul de viață isihastă, **Sfântul Ierarh Varlaam**, este prăznuit alături de **Sfântul Ioan de Râșca și Secu**, la **30 august**. Ioan de la Râșca și Secu a fost un episcop isihast, un rugător și un păstor care s-a străduit să țină candela aprinsă a Ortodoxiei românești în vremurile de restriște.

Sfinților isihăști români rugați-vă pentru noi!

Recomandări de suflet:
Preot Marcu Toma
**Despre Rugăciunea lui Iisus:
partea întâi (generală)**

Părintele Marcu Toma (1912-1977), preot la Parohia Atârnați 2 Buftea, a fost un veritabil “teolog al rugăciunii”, pentru că el a cunoscut în profunzime atât problematica teoretică a rugăciunii, cât și experimentarea ei practică, intensă. Preocupările sale teologice au debutat în atmosfera plină de idealism, care domina, în perioada interbelică, facultatea de teologie din București, mărturie a entuziasmului său fiind chiar teza sa de licență: *Viziunea mea despre ființa și chemarea preoției*.

Cartea **Despre Rugăciunea lui Iisus** are două părți. Ambele volume ale cărții (primul terminat în 1972, al doilea în 1973) relevă efortul susținut al părintelui Marcu de a descoperi prezența reală a lui Dumnezeu în rugăciunea lui Iisus, pe care el nu s-a mulțumit doar s-o teoretizeze, cum ar părea la prima vedere, cât mai ales s-o trăiască, ca metodă de echilibrare sufletească într-o lume profund tulburată de presiunea politică, socială și psihologică masivă exercitată de propaganda materialist-vulgară a momentului.

Primul volum face referințe la modul general despre rugăciunea lui Iisus pornind de la problema rugăciunii, “esențială și vitală” pentru autor, și încheind cu prezența temei în teologia și Biserica românească. Ambele cărți sunt editate la Evanghелиsmos, în 2022, sub îngrijirea Părintelui Profesor Adrian Niculcea.

Lectură cu folos!

Reflecții:

Ce este rugăciunea?

“Rugăciunea se află în centrul vieții duhovnicești a creștinului. Ea este respirația sufletului și, dacă există rugăciune, există și viață în suflet. Dacă nu este rugăciune, nu există nici viață sufletească.

Rugăciunea nu înseamnă să stăm în fața icoanelor și să facem metanii. Acestea sunt doar «partea din afară a rugăciunii».

Nu este rugăciune încă să citim rugăciuni din cărți, sau să le spunem pe din afară, sau să le auzim în biserică. Acestea sunt mijloacele pentru descoperirea rugăciunii și pentru nașterea ei.

Adevărata rugăciune începe prin apariția în inimă a sentimentelor repetate de evlavie, a sentimentelor de zdrobire de inimă și de mustrare, de recunoștință și doxologie (slăvire) față de Dumnezeu, de devotație și supunere față de voia Lui ș.a. Toată lupta noastră rugătoare constituie și are ca scop ridicarea acestor sentimente în inima noastră, umplerea acesteia.”

Sfântul Teofan Zăvorâtul

*Călăuzire către viața
duhovnicească,*

Editura Egumenița, pagina 40.

Sărbători: 28 august
Sfântul Iosif Isihastul

În calendarul ortodox un singur sfânt poartă numele de **Isihastul**, deși în varianta românească “Sihastul” îl avem și pe Cuviosul Daniil, duhovnicul Sfântului Ștefan cel Mare.

Sfântul Cuvios Iosif Isihastul a fost unul dintre cei mai remarcăți nevoitori athoniți ai secolului al XX-lea. Datorită ucenicilor săi, care au transmis și au pus în practică învățătura și modul său de viață în comunități din ce în ce mai mari, el poate fi considerat pe bună dreptate **principalul autor** al actualei restaurări a tradiției rugăciunii inimii din Muntele Athos.

Cuviosul Iosif Isihastul s-a născut în anul 1898 în Insula Paros din Grecia, fiind botezat cu numele de Francisc. La vârsta de 23 de ani intră în Sfântul Munte Athos, unde după îndelungate nevoințe a dobândit rugăciunea inimii. Dumnezeu i-a dat **multe daruri duhovnicești**: vederea luminii, vedenii minunate, înainte-vedere și cunoașterea gândurilor.

Gheron Iosif Isihastul, cunoscut și ca **Iosif al Peșterii**, a trecut la Domnul în ziua Marelui Praznic al Adormirii Maicii Domnului, pe 15 august 1959, în Schitul Nou (28 august în calendarul gregorian). O parte din moaștele lui sunt la mănăstirea Sfântul Antonie din Arizona, iar cea mai mare parte a acestora se găsesc în Mănăstirea Vatoped.